

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremført et enkelt appellanbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 14 i forordning 659/1999⁽²⁾ ved at skabe en ny økonomisk test, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de beløb, som skal tilbagesøges fra modtagere af statsstøtte bestående i en afgiftsforanstaltning, der fastsætter en lavere sats i forhold til en standardsats.

⁽¹⁾ EUT L 119, s. 30.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija (Letland) den 13. april 2015 — straffesag mod Aleksandrs Ranks og Jurijs Vali

(Sag C-166/15)

(2015/C 205/29)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija

Tiltalte i straffesagen

Aleksandrs Ranks og Jurijs Vali

Andre parter i sagen

Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra og Microsoft Corporation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en person, der har købt et edb-program med en »brugt« licens, der er lagret på en cd-rom, som ikke er original, men som fungerer, og som ikke anvendes af andre brugere, i henhold til bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF⁽¹⁾ påberåbe sig udtømmelse af retten til spredning af et eksemplar (en kopi) af det pågældende edb-program, hvis den første køber af dette program købte det af rettighedshaveren med den originale cd-rom, men hvor denne cd-rom er ødelagt, og hvis den første køber har slettet sit eksemplar (sin kopi) eller ikke længere bruger det?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, har en person, der kan påberåbe sig bestemmelsen om udtømmelse af retten til spredning af et eksemplar (en kopi) af det pågældende edb-program, da ret til at videresælge dette edb-program på en anden cd-rom end den originale til en tredjemand i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/24?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nacka tingsrätt — Mark- og miljödömsstolen (Sverige) den 21. april 2015 — Borealis AB m.fl. mod Naturvårdsverket

(Sag C-180/15)

(2015/C 205/30)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Nacka tingsrätt — Mark- og miljödömsstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Borealis AB m.fl.

Sagsøgt: Naturvårdsverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4⁽¹⁾, at henføre samtlige emissioner ved forbrænding af spildgasser med henblik på elproduktion til auktionspuljen og ikke til »industriloftet« [loftet for gratisfordeling af emissionskvoter, herefter »industriloftet«], på trods af, at emissioner, der stammer fra spildgasser, er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?
- 2) Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets 10a, stk. 1 og 4, i forbindelse med varmeproduktion i kraftvarmeværker med henblik på videre leverance til [...] anlæg [som er omfattet af EU-emissionshandelsordningen, herefter »anlæg under ordningen«], at henføre samtlige de emissioner, der er forekommet, til auktionspuljen og ikke til industriloftet, på trods af, at emissioner i forbindelse med varmeproduktion er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 4?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares benægtende, er beregningen af industriens andel (34,78 %) af de samlede emissioner under referenceperioden i så fald korrekt?
- 4) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU⁽²⁾ ugyldig og i strid med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 5, tredje afsnit, idet Kommissionens beregning af industriloftet medfører, at en tværsektoriel korrektionsfaktor skal anvendes obligatorisk i stedet for »om nødvendigt«?
- 5) Er produktbenchmarket for varmt metal blevet fastsat i overensstemmelse med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 2, når henses til, at udgangspunktet ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks skal være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg inden for den pågældende sektor?
- 6) Er det i forbindelse med tildelingen af gratis emissionskvoter for levering af varme til private husholdninger foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 4, ikke at tildele gratiskvoter for varme, der er blevet eksporteret til private husholdninger?
- 7) Er det i forbindelse med ansøgningen om tildeling af gratis emissionskvoter foreneligt med bilag IV til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU — sådan som Naturvårdsverket har gjort — ikke at angive samtlige drivhusgasemissioner i forbindelse med produktion af varme som eksporteres til private husholdninger?
- 8) Er det i forbindelse med tildelingen af gratiskvoter for levering af varme til private husholdninger foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, samt artikel 10, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽³⁾, ikke at tildele yderligere gratiskvoter for de emissioner fra fossile brændstoffer, der overskrider den tildeling, der foretages for den varme, der leveres til private husholdninger?
- 9) Er det i forbindelse med ansøgningen om tildeling af gratiskvoter foreneligt med bilag IV til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU — sådan som Naturvårdsverket har gjort — at justere tallene i ansøgningen således, at drivhusgasemissioner, der henføres til forbrænding af spildgasser, sidestilles med forbrænding af naturgas?
- 10) Følger det af artikel 10, stk. 8, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, at driftsledere ikke kan tildeles gratis emissionskvoter for forbrug af varme i en varmebenchmark delinstallation, der er produceret i en anden brændselsbenchmark delinstallation?
- 11) Såfremt spørgsmål 10 besvares bekræftende, er artikel 10, stk. 8, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, da i strid med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?

- 12) Er det i forbindelse med tildelingen af gratiskvoter for forbrug af varme foreneligt med kvotehandelsdirektivet og vejledningsdokument nr. 2 og 6 i forbindelse med denne vurdering at tage hensyn til, hvilken varmekilde den forbrugte varme stammer fra?
- 13) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU ugyldig og i strid med artikel 290 TEUF og kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 5, på grund af, at den ændrer beregningsmetoden i handelsdirektivets artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), ved fra beregningsgrundlaget at udelukke emissioner fra forbrænding af spildgasser og kraftvarmeproduktion på trods af, at gratisdeling af kvoter bevilges herfor i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU?
- 14) Skal målelig varme i form af damp fra et anlæg under ordningen, der leveres til et dampnetværk med flere dampforbrugere, hvoraf mindst én af disse ikke er et anlæg under ordningen, anses for at udgøre en varmebenchmark delinstallation i henhold til artikel 3, litra c), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU?
- 15) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 14,
- a) om dampnetværket ejes af den største dampforbruger inden for netværket, og denne forbruger er et anlæg under ordningen,
 - b) hvilken andel af de samlede varmeleverancer til dampnetværket, der forbruges af den største forbruger,
 - c) hvor mange leverandører henholdsvis forbrugere af damp, der findes inden for dampnetværket,
 - d) hvorvidt der er usikkerhed omkring spørgsmålet om, hvem der har produceret den målelige varme som de respektive dampforbrugere anvender, samt
 - e) om fordelingen af dampforbruget inden for netværket kan blive ændret, således at flere dampforbrugere, som ikke er anlæg under ordningen, bliver en del af netværket, eller således at dampforbruget for anlæg, som ikke er anlæg under ordningen, forøges?
- 16) Såfremt svaret på spørgsmål 14 er afhængigt af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, hvilke omstændigheder skal så tillægges betydning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse af 5.9.2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisdeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisdeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 22. april 2015 —
Aleksi Petruhhin**

(Sag C-182/15)

(2015/C 205/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa